

بررسی تأثیر تمرينات فرانکل بر روی آتاكسی، تعادل، فعالیت‌های روزمره و افسردگی بیماران مبتلا به آتاكسی مخچه‌ای ناشی از مولتیپل اسکلروزیس

احسان قاسمی^{*}، دکتر وحید شایگان نژاد^۱، دکتر فرشته اشتربی^۲، الهام فضیلتی^۳، مائده فانی^۴

چکیده

مقدمه: مولتیپل اسکلروزیس شایع‌ترین بیماری نوروولژی پیشرونده در جوانان بالغ می‌باشد. این بیماری باعث تخرب میلین در آکسون‌های عصبی شده و در نتیجه ضایعات عملکردی ایجاد می‌کند. یکی از مناطق مهم در گیری در MS، مخچه می‌باشد. اختلال در این ساختمان منجر به ایجاد آتاكسی، اختلال در تعادل و ... شده و به تبع آن کیفیت زندگی بیمار را کاهش می‌دهد. تمرين درمانی، یک روش مؤثر درمانی در کاهش اختلالات عملکردی بیماران MS می‌باشد. این مطالعه تأثیر تمرينات فراوان را در بهبود شرایط بیماران مبتلا به MS نشان می‌دهد.

مواد و روش‌ها: این مطالعه از نوع آینده نگر، شبه‌تجربی و یک سویه کور بوده و به منظور بررسی اثر تمرينات فرانکل بر آتاكسی، تعادل، (ADL) (Activity of Daily Living) و افسردگی بیماران MS، در سال ۸۵-۸۶ در شهر اصفهان انجام گرفته است. در این مطالعه طی ۱۰ جلسه، به ۲۲ بیمار مبتلا به در گیری مخچه ناشی از MS، (با شرایط دموگرافی سن: ۷/۳۶ ± ۳/۳۶ سال، قد: ۱۶۴/۱۴ ± ۸/۹۵ کیلوگرم و مدت زمان ابتلا: ۵۰/۹۲ ± ۱۸/۶۲ ماه) به صورت یک روز در میان تمرينات فرانکل آموزش داده شد. این تمرينات روزی دو نوبت و هر نوبت، ۳۰ دقیقه توسط بیمار تکرار می‌گردید. اطلاعات حاصل از انجام آزمونها، قبل از درمان و بعد از درمان جمع‌آوری گردید. به منظور بررسی آتاكسی از Ataxia Rating Scale، برای تعادل از Berg Balance Scale، برای Barthel Index از ADL و جهت ارزیابی افسردگی از پرسشنامه افسردگی Beck استفاده شد. جهت تجزیه و تحلیل آماری نتایج به دست آمده از آزمون t زوج شده موجود در نرم‌افزار آماری SPSS استفاده شد.

یافته‌ها: پس از بررسی‌های آماری نتایج زیر حاصل گردید:

بین وضعیت ($P < 0.05$) آتاكسی، وضعیت تعادل ($P < 0.05$)، وضعیت ADL ($P < 0.05$) و وضعیت افسردگی ($P < 0.05$) بیماران، قبل و بعد از درمان تفاوت معنی‌داری وجود داشت.

بحث: نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که انجام تمرينات فرانکل به صورت مداوم، با فرض ثابت ماندن شرایط بیمار، باعث بهبودی در شاخص‌های آتاكسی، تعادل، ADL و افسردگی بیماران مبتلا به MS می‌شود. با توجه به روند بیماری، در صورت توقف انجام تمرينات، شرایط بیمار به وضعیت اولیه بر خواهد گشت.

کلید واژه‌ها: مولتیپل اسکلروزیس، آتاكسی مخچه‌ای، تعادل، ADL، افسردگی و تمرينات فرانکل.

تاریخ دریافت: ۱۳۸۷/۰۴/۲۲

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۷/۰۶/۳۱

Email: ehsan_kowsar@yahoo.com

* احسان قاسمی: فیزیوتراپیست، مرتبی گروه فیزیوتراپی، دانشکده علوم توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان.

۱- دکتر وحید شایگان نژاد: دانشیار گروه نوروولژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان.

۲- دکتر فرشته اشتربی: دانشیار گروه نوروولژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان.

۳- الهام فضیلتی: دانشجوی فیزیوتراپی، دانشکده علوم توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان.

۴- مائده فانی: دانشجوی فیزیوتراپی، دانشکده علوم توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان.

شناسایی درمان‌های فیزیوتراپی موجود و تدوین یک روش درمانی قابل قبول و مدون به منظور بهبود شرایط زندگی این بیماران و به حداقل رساندن ناتوانی‌های آنها ضروری است.

تمرين درمانی علاوه بر تأثيرات جسمانی، باعث تأثیر بر خلق و خو، به صورت کاهش افسردگی و افزایش اعتماد به نفس، در افراد مبتلا به MS شده و حالت Well being را در بیماران افزایش می‌دهد. این امر از نظر روحی و روانی برای بیمار بسیار مفید می‌باشد (۶).

بر اساس تحقیقات انجام شده، ۲/۵ میلیون نفر از جمعیت جهان از MS رنج می‌برند. شیوع این بیماری در ایران و بدويژه اصفهان بسیار بالا می‌باشد. با توجه به این مطلب و با علم به تأثیر تمرينات فرانکل بر روی بهبود آتاکسی مخچه‌ای، بر اساس کتب مرجع توانبخشی اعصاب (۱۷) و از سوئی فقدان پژوهشی که تأثیر این تمرينات را بر روی افراد مبتلا به MS بررسی کرده باشد، انجام این مطالعه ضروری به نظر می‌رسد.

مواد و روش‌ها

این مطالعه از نوع آینده نگر، شبه‌تجربی، یک سویه کور و غیر تصادفی می‌باشد.

در این تحقیق از بین مردان و زنان مبتلا به MS که به متخصصین مغز و اعصاب بیمارستان الزهرا (س) مراجعه کرده بودند، ۲۲ بیمار که شرایط ورود به مطالعه را دارا بودند به صورت غیر تصادفی انتخاب کرده و به مراکز فیزیوتراپی ارجاع داده می‌شدند. مطالعه در سال ۱۳۸۶ در کلینیک‌های فیزیوتراپی بیمارستان‌های الزهرا (س)، امین و کاشانی انجام شد. مشخصات دموگرافی بیماران در جدول (۱) آمده است.

جدول ۱. مشخصات دموگرافی بیماران مورد مطالعه

تعداد	میانگین سن	وزن	میانگین قد	میانگین مدت زمان ابتلا
۱۸	۴	۶۱/۹۵±۸/۹۵	۱۶۴/۱۴±۸/۳۶	۳۳/۳۶±۷/۳۶
		۶۲/۱۸±۵/۰۹۲		
		۴		

مقدمه

مولتیپل اسکلروزیس شایع‌ترین بیماری نوروولژی پیشروندۀ در افراد جوان بالغ می‌باشد. این بیماری باعث از بین رفتن غلاف میلیبن سلول‌های عصبی شده، و در نتیجه‌ی آن، فقدان هدایت نرمال پیام‌های عصبی در سیستم عصبی مرکزی پدیدار می‌گردد. علت اصلی این بیماری هنوز شناخته نشده است، اما اکثر محققان MS را به عنوان یک بیماری اتوایمیون و التهابی می‌شناسند و عفونت‌های ویروسی را عامل تشید کننده‌ی آن به حساب می‌آورند (۱).

عالیمی مانند راه رفتن غیر طبیعی، اختلال در بالانس، ضعف عضلات، خستگی، اسپاستیسیتی، اختلالات حسی، علائم عالیم بینایی و ... از تظاهرات مهم این بیماری می‌باشند (۲) که بر تمام زوایای زندگی فردی و اجتماعی بیمار اثر گذاشته و در نتیجه MS را به عنوان یک بیماری به شدت ناتوان کننده معرفی می‌نماید (۱).

یکی از شایع‌ترین مناطق درگیری در MS، مخچه می‌باشد. این درگیری با عالیمی همچون آتاکسی، اختلال کنترل حرکتی و اختلال بالانس نمود می‌باشد و در نتیجه‌ی آن اختلال در راه رفتن، تکلم و ... را خواهیم داشت که به تبع آن، کیفیت زندگی (Quality of life) بیماران کاهش می‌باید (۳).

بر اساس توصیف کلاسیک Holmes از آتاکسی مخچه‌ای، این بیماران در شروع حرکت، دقت در رسیدن به یک هدف خاص، انجام یک حرکت با ریتم و نیروی ثابت و هماهنگی حرکتی در بیش از یک مفصل مشکل دارند (۴). بنابراین ارائه تمريناتی مانند تمرينات فرانکل که بر هماهنگی و زمان‌بندی انجام حرکات تأکید دارد، می‌تواند در بهبود عملکرد آنان مفید واقع شود.

امروزه تمرين درمانی یک فرم کم‌هزینه و مؤثر درمانی در کاهش اختلالات عملکردی در افراد مبتلا به MS می‌باشد و درمان فیزیوتراپی قدیمی در MS که بر روی استراحت و درمان پاسیو به دلیل جلوگیری از خستگی و بدتر شدن روند بیماری تأکید می‌کرد، به طور کامل متفقی است (۵). از آنجا که تعداد این بیماران روز به روز در حال افزایش است،

سپس از بیمار خواسته می شد تمرينات همان روز را به علاوه تمرينات روزهای قبل، روزی دو نوبت در منزل انجام دهد. به این ترتیب که در روزهایی که بیمار به کلینیک مراجعه می کرد، علاوه بر زمان تمرين در کلینیک، یک بار دیگر هم در منزل تمرينات را انجام می داد و در روزهایی هم که به کلینیک مراجعه نداشت، طبق آموزش های داده شده، دو نوبت تمرين را در منزل انجام می داد. با پیشرفت جلسات به بیمار توصیه می شد برای استفاده بیشتر از زمان و جلوگیری از خستگی، تمرينات جدید و پیچیده تر را جایگزین تمرينات ساده قبلی نماید.

همان طور که می دانیم تمرينات فرانکل بیشتر بر هماهنگی و زمان بندی دقیق انجام حرکات تکیه دارد و در حیطه تمرينات قدرتی قرار نمی گیرد و باعث خستگی بیماران به خصوص بیماران M.S که مستعد خستگی هستند نمی شود. این تمرينات از ساده به پیچیده طبقه بندی شده و بر همین اساس در سه وضعیت طاق باز، نشسته و ایستاده به بیماران آموزش داده می شود که در اینجا مجال توضیح در مورد این تمرينات نمی باشد.

لازم به تذکر است که بیماران M.S در طول دوره درمان با این تمرينات از سایر روش های فیزیوتراپی و تمرين درمانی سود نمی برندند.

در این پژوهش، چهار گروه داده مورد بررسی قرار گرفت. اطلاعات مربوط به آتاکسی، تعادل، ADL و افسردگی به Berg Balance، Ataxia Rating Scale، Barthel Index، Scale و پرسشنامه Beck قبل و بعد از جلسات درمانی ثبت گردید.

پس از جمع آوری داده ها، آنالیز آماری با استفاده از آزمون t paired در نرم افزار SPSS انجام گرفت.

نتایج

با مقایسه داده های قبل و بعد از انجام تمرينات، نتایج زیر به دست آمد.

بين وضعیت آتاکسی بیماران، قبل و بعد از درمان به میزان

معیارهای ورود به مطالعه عبارت بود از:

- ۱ - ابتلا به آتاکسی مخچه ای؛
 - ۲ - قرار داشتن بیماری در دوره Remission؛
 - ۳ - داشتن درجه ناتوانی $\leq 5/5$. EDSS.
- معیارهای خروج از مطالعه عبارت بود از:
- ۱ - داشتن خستگی بیش از حد به طوری که بیمار قادر به انجام تمرينات نباشد؛
 - ۲ - وجود اسپاستیسیتی بیش از درجه ۲ بر طبق Modified Ashworth Scale؛
 - ۳ - وجود درگیری حس عمقی.

مکان و زمان انجام مطالعه:

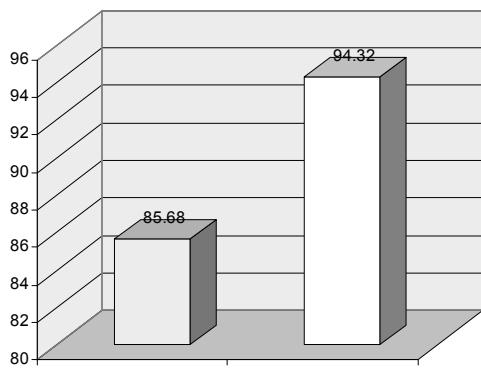
این مطالعه در سال ۱۳۸۶ در سطح شهر اصفهان و در کلینیک های فیزیوتراپی بیمارستان های الزهرا، امین و کاشانی انجام شد.

روش گردآوری داده ها:

در این پژوهش، چهار گروه داده مورد بررسی قرار گرفتند. اطلاعات مربوط به آتاکسی، تعادل، ADL و افسردگی به Berg Balance، Ataxia Rating Scale، Barthel Index، Scale و پرسشنامه Beck قبل و بعد از جلسات درمانی ثبت گردید.

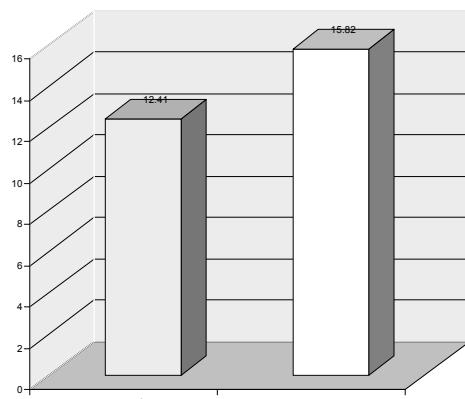
روش انجام کار:

بیماران پس از تشخیص MS و احراز شرایط ورود به مطالعه که توسط متخصص مغز و اعصاب صورت می پذیرفت، به مراکز فیزیوتراپی بیمارستان های الزهرا (س)، امین و کاشانی ارجاع داده می شدند. پس از توجیه به بیماران درباره روش انجام درمان و ارائه توضیحات کافی در این مورد، از هر بیمار رضایت نامه کتبی گرفته می شد. سپس تمرينات فرانکل در ۱۰ جلسه به صورت یک روز در میان، روزی ۲ بار و هر بار به مدت نیم ساعت انجام می شد. تمرينات طبق شماره جلسات درمانی طبقه بندی می گردید. به این صورت که در هر جلسه تعدادی تمرين، آموزش داده می شد. بیمار در کلینیک، تمرينات را تحت نظر فیزیوتراپیست انجام می داد و اشکالات موجود رفع می شد.

نمودار ۳. مقایسه ADL قبل و بعد از درمان

بين وضعیت افسردگی بیماران، قبل و بعد از درمان تفاوت معنی داری وجود داشت ($P < 0.05$). (نمودار ۴).

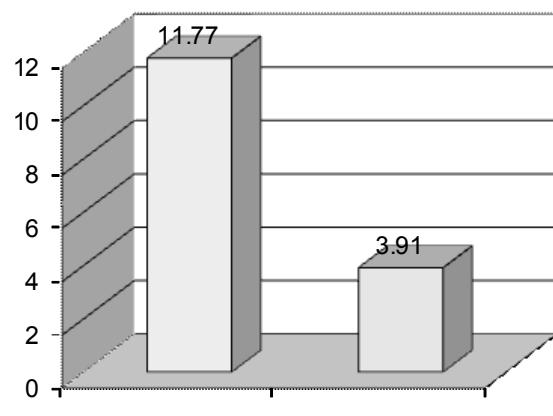
نمودار ۴. مقایسه افسردگی قبل و بعد از درمان

بحث

در روند بیماری MS ناتوانی های فیزیکی چون خستگی، اسپاستیسیتی، لرزش و ... می توانند در طولانی مدت برای بیمار مشکلات زیادی ایجاد کنند (۸). علاوه بر این عالیم، در برخی بیماران MS که مخچه نیز درگیر می شود، مشکلاتی چون آتاکسی اندامها و اختلال تعادل نیز بر ناتوانی های بیمار افزوده می شود (۱). بنابراین باید توجه داشت که تظاهرات و عالیم بیماری MS، بستگی به محلی دارد که تخریب میلین در CNS رخ داده است.

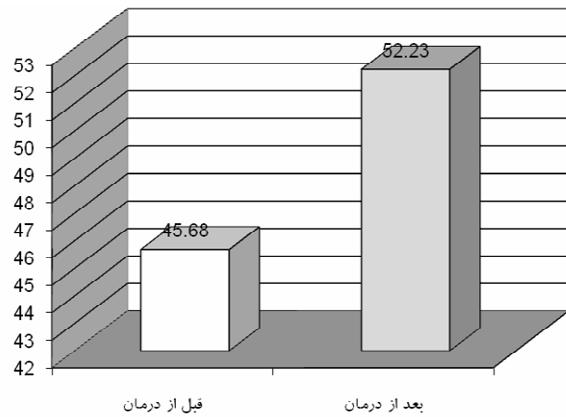
تظاهرات این بیماری نه تنها باعث کاهش توانایی و

قابل توجهی کاهش یافته و از ۱۱/۷۷ به ۳/۹۱ رسیده بود. این تفاوت از نظر آماری معنی داری بود ($P < 0.05$). (نمودار ۱).

نمودار ۱. مقایسه آتاکسی قبل و بعد از درمان

وضعیت تعادل بیماران بعد از درمان بهبود یافته و از ۴۵/۶۸ به ۵۲/۲۳ رسیده بود؛ این بهبودی از نظر آماری معنی دار بود ($P < 0.05$). (نمودار ۲).

نمودار ۲. مقایسه تعادل قبل و بعد از درمان

وضعیت ADL بیماران، بعد از درمان از ۸۵/۶۸ به ۹۴/۳۲ رسیده بود. این تفاوت نیز از نظر آماری معنی دار بود ($P < 0.05$). (نمودار ۳).

در بیماران مبتلا به MS به دلیل روند تخرب میلین در مخچه، اختلالات تعادل ایجاد می‌گردد (۱). اختلال تعادل، شایع‌ترین علامت در اغلب سندروم‌های مخچه‌ای است (۲). مخچه نقش مهمی در حفظ وضعیت ایستاده دارد. آسیب وستیبولوسربلوم یا هسته‌های فاستریال باعث نوسان پاسچر و تأخیر در واکنش‌های تعادلی می‌گردد که در این موارد استفاده از حس بینایی کمکی به جلوگیری از اختلال تعادل نمی‌کند. اختلالات تعادل می‌تواند منجر به افتادن بیمار Bastian و Morton شود. در تحقیقات اخیر که توسط MS دیده می‌شود، نشان داده شد که راه رفتن مشکل (به ویژه راه رفتن آتاکسیک) با اختلال تعادل مرتبط است. به علاوه آنها در بحث خود عنوان کردند که کنترل تعادل و راه رفتن که توسط مخچه صورت می‌گیرد، وابسته به یکدیگرند و نمی‌توان آنها را مجزا از هم در نظر گرفت (۱).

در مطالعه‌ای که در سال ۲۰۰۶ توسط Smedal و همکارانش صورت گرفت، نشان داده شد که تمرین درمانی باعث بهبود تعادل در بیماران مبتلا به MS می‌گردد (۱۲). نتایج تحقیقاتی که در سال ۲۰۰۵ توسط Fullk و همکارانش بر روی بیماران MS انجام گرفت، نشان داد که تمرین درمانی نقش بدسازی در بهبود شاخص تعادل دارد (۱۳).

درمانی بر روی بیماران MS دریافتند که این تمرینات می‌توانند نقش مهمی در بهبود تعادل بیماران داشته باشد (۱۴).

همه مطالعات، درجاتی از بهبودی در تعادل را پس از تکمیل برنامه درمانی نشان می‌دهند. در مطالعه حاضر نیز بیماران پس از انجام پروتکل درمانی، بهبودی قابل توجهی را در شاخص تعادل نسبت به قبل از درمان به دست آوردند ($P < 0.05$) که این امر با مطالعات انجام شده در زمینه اثرات

تمرین درمانی بر شاخص تعادل بیماران MS مطابقت دارد. بسیاری از بیماران MS در انجام فعالیت‌های روزانه خود محدودیت دارند. توانبخشی با هدف جلوگیری از اختلالات عملکردی، بالا بردن پتانسیل‌های بیمار و بهبود کیفیت زندگی،

استقلال بیماران می‌شود، بلکه سبب افزایش نیاز آنها به دریافت مراقبت‌های خاص نیز می‌گردد. با توجه به نقایصی که در انواع درمان‌های پزشکی بیماران MS وجود دارد، منطقی است به دنبال روش‌های درمانی دیگری باشیم تا بتوانیم با حداقل و عوارض، ناتوانی‌های بیماران را محدود کرده، و استقلال و وضعیت روانی-اجتماعی آنان را بهبود بخشیم. فیزیوتراپی یک برنامه مدون درمانی است که کمترین ضرر را برای بیماران داشته، و همه جوانب این بیماری را در نظر می‌گیرد (۹).

آتاکسی یکی از مهم‌ترین نشانه‌های کلاسیک اختلال مخچه‌ای است (۱) که در بیش از ۸۰ درصد بیماران مبتلا به MS دیده می‌شود (۱۰) و ممکن است فعالیت‌های اساسی فرد را تحت تأثیر قرار داده، و دچار مشکل نماید. یکی از مشخصات بارز آتاکسی، اختلال در راه رفتن است. به این صورت که بیمار قادر به راه رفتن روی یک خط صاف و مسیر دایره‌ای نمی‌باشد و با سطح اتکای وسیع راه می‌رود و در ایستادن روی هر دو پا در کنار هم به وضوح مشکل دارد (۱).

درمان‌های مختلفی برای آتاکسی ذکر شده، که شامل درمان‌های دارویی، جراحی‌های عصبی و توانبخشی اعصاب است؛ اما شواهد کافی در مورد استفاده از هر یک از این درمان‌ها که باعث بهبود آتاکسی شود، وجود ندارد (۱۰).

در مطالعه‌ای که در سال ۲۰۰۱ با هدف بررسی اثر تمرینات نوروماسکولار بر بیماران MS مبتلا به آتاکسی انجام گرفت، این نتیجه به دست آمد که این‌گونه تمرینات، استراتژی مفیدی در توانبخشی بیماران MS محسوب می‌شود (۱۱). همچنین مقالات متعددی در زمینه اثبات اثر تمرین درمانی بر بیماران MS وجود دارد، اما شواهد کافی در زمینه میزان اثر تمرین درمانی بر آتاکسی این قبیل بیماران موجود نمی‌باشد (۱۰).

بیماران مورد مطالعه در این طرح، پس از گذراندن ۱۰ جلسه درمانی با تمرینات فرانکل، بهبودی قابل توجهی را از نظر میزان آتاکسی نسبت به قبل از درمان به دست آوردند ($P < 0.05$) که این امر نشان دهنده اثرات مفید این تمرینات بر آتاکسی بیماران مورد نظر بوده است.

کاهش افسردگی و افزایش اعتماد به نفس می‌شود (۶). مطالعه حاضر نشان داد که انجام پروتکل درمانی تمرينات فرانکل، پس از پایان جلسات درمانی باعث بهبود شاخص افسردگی بیماران نسبت به قبل از درمان می‌گردد ($P<0.05$).

در روند این مطالعه طی انجام تمرينات، به دلیل تحرک و فعالیت بدنی، برای بیمار شادابی و نشاط ایجاد می‌گردید. به علاوه بیمار با خروج از منزل و مراجعه به کلینیک فیزیوتراپی و برقراری رابطه با بیماران دیگر که شرایط جسمی مشابه و یا حتی بدتر از اوی داشتند و نیز مشاهده توانمندی‌های فردی و اجتماعی خود، شرایط روحی مساعدتری پیدا می‌نمود. در این رابطه درمانگر نیز علاوه بر نظارت بر انجام صحیح تمرينات، سعی می‌نمود از طریق صحبت کردن و ایجاد رابطه صمیمی با بیماران، شرایط روحی آنان را بهبود بخشد. بنابراین همان‌طور که گفته شد، پس از پایان جلسات درمانی، بیماران با کسب امتیاز بهتری از پرسش‌نامه Beck کلینیک را ترک گفته‌اند. این یافته با مطالعات انجام شده در مورد اثر تمرين درمانی بر بهبود خلق و خو و افسردگی بیماران با ضایعات سیستم عصبی مرکزی مطابقت دارد (۶،۱۷،۱۸).

نتیجه گیری

به طور خلاصه، مطالعه حاضر نشان داد که انجام تمرينات فرانکل با یک ترتیب منظم از جانب فیزیوتراپیست و با فرض ثابت بودن شرایط بیماری می‌تواند باعث بهبود آتاکسی، تعادل، ADL و افسردگی بیماران مبتلا به آتاکسی مخچه‌ای ناشی از MS شود.

تشکر و قدردانی

از همکاری مسؤولین مراکز فیزیوتراپی بیمارستان‌های الزهرا (س)، کاشانی و امین کمال تشكیر را داریم.

سعی در به حداقل رساندن مشکلات بیمار دارد. اگر چه توانبخشی، آسیب نورولوژیکال در MS را برطرف نمی‌کند، اما باعث کاهش ناتوانی و افزایش عملکرد بیمار می‌گردد (۱).

Dacko و Mount و همکاران در سال ۲۰۰۶ طی مطالعه‌ای به بررسی میزان تأثیر تمرين درمانی بر روی بیماران MS پرداختند. در نهایت این نتیجه به دست آمد که تمرين درمانی روش مناسبی جهت بهبود راه رفتن و توانایی‌های عملکردی بیمار می‌باشد (۱۵).

در مطالعه‌ای دیگر که توسط White و همکاران انجام گرفت، مشخص شد که تمرين درمانی روش مناسبی جهت بهبود راه رفتن و توانائی‌های عملکردی بیماران MS می‌باشد (۲). مطالعه حاضر نیز نشان داد که تمرينات فرانکل نقش بهسازی در بهبود شاخص ADL بیماران MS نسبت به قبل از درمان دارد ($P<0.05$)؛ که این یافته با مطالعات انجام شده در این زمینه مطابقت دارد.

افسردگی شایع‌ترین اختلال روانی است که در بیماران MS ایجاد می‌شود. این عارضه حدود ۵۰ درصد بیماران MS را درگیر می‌کند. عوامل ایجاد کننده افسردگی به چند دسته تقسیم می‌شوند:

افسردگی می‌تواند ناشی از واکنش در برابر لحظات سخت و استرس‌زای بیماری باشد، به این قبيل افسردگی، افسردگی واکنشی گفته می‌شود؛ افسردگی می‌تواند در نتیجه پروسه بیماری و ایجاد پلاک‌های دمیلینه در نواحی خاصی از CNS ایجاد گردد که این نوع از افسردگی‌ها تحت عنوان افسردگی ارگانیک شناخته می‌شوند. همچنین افسردگی می‌تواند به دلیل عوارض جانی برخی داروها که بیمار مبتلا به MS مجبور است از آنها استفاده کند، ایجاد شود (۱۶).

در مطالعه‌ای که توسط Petajan و همکارانش صورت گرفت، نشان داده شد که تمرين درمانی علاوه بر تأثیرات جسمانی، باعث تأثیر بر رفتار بیماران مبتلا به MS به صورت

منابع:

1. Darcy A.Umphred . Neurological Rehabilitation. 5th ed. London: Mosby; 2007. pp. 709-730, 834-853
2. White LJ, Mccoy SC, Castellano V, et al. Resistance training improves strength and functional

- capacity in person with multiple sclerosis. *Multiple sclerosis Journal* 2004; 10:668-74.
- 3. Mariotti C, Fancellu R, et al. An overview of the patient with ataxia. *J Neurol* 2005; 252: 511-18.
 - 4. Sanguineti V, Pietro G, Baratto L, et al. Cerbellar ataxia: quantitative assessment and cybernetic interpretation. *Human Movement Science* 2003; 22:189-205.
 - 5. Russel R, et al. Disseminated multiple sclerosis rest exercise therapy-a progress report. *Physiotherapy* 1967; pp: 66-67.
 - 6. Petajan JH, et al. Impact of aerobic training on fitness and quality of life in multiple sclerosis. *Ann Neurol* 1996; 39: 432-41.
 - 7. Hollis M. Practical Exercise Therapy. 3rd Ed; 1989. pp. 183-185.
 - 8. Hebert RD, Maher CG, Moseley AM, et al. Effective physiotherapy. *BMJ* 2001; 323: 788-90.
 - 9. Dezouza LH. A different approach to physiotherapy for multiple sclerosis patients. *Physiother J* 1998; 4: 429-32.
 - 10. Mills RJ, Yap L, Young CA. Treatment for ataxia in multiple sclerosis. *Cochrane database of systemic reviews* 2007. pp. 31-37.
 - 11. Armuthlu K, Karabudak R, Nurlu G. Physiotherapy approach in the treatment of ataxic multiple sclerosis: Pilot study. *Neuro Rehabil Repair* 2005. pp. 203-211.
 - 12. Smedal T, Lygren H, Myher KM, et al. Balance and gait improved in patients with MS after physiotherapy based on Bobath concept. *Physiotherapy Res Int* 2006;11(2): 104-16.
 - 13. Fulk GD. Locomotor training and virtual reality-based balance training for an individual with multiple sclerosis: a case report. *Arch Physical Med Rehab* 2005. pp. 34-42
 - 14. Debolt LS, Mccubbin JA. The effect of home-based resistance exercise on balance, power and mobility in adult with multiple sclerosis. *Arch Phys Med Rehabil* 2004;85: 290-94.
 - 15. Mount J, Dacko S. Effect of dorsiflexor endurance exercise on foot drop secondary to multiple sclerosis: a pilot study. *Neuro Rehabil* 2006. pp. 43-45.
 - 16. Cattaneo D, et al. Symptoms of multiple sclerosis: Depression. *Multiple sclerosis* 2004. pp. 67-69.
 - 17. Ponichtera F, Mulcare JA, et al. Change in aerobic fitness of patients with multiple sclerosis during a 6-mounth training program. *Sport Med Train Rehabil* 1997; 7: 265-72.
 - 18. Moster S, et al. Effect of a short-term exercise training program on aerobic fitness, fatigue, health perception and activity level of subjects with multiple sclerosis. *Multiple sclerosis* 2002; 8: 161-68.

The investigation of Frenkel's exercises effect on ataxia, balance, activity of daily living and depression in patients with multiple sclerosis

Ghasemi E*, Shaygannejad V¹, Ashtari F², Fazilati E³, Fani M⁴

Receive data: 12/07/2008

Accept data: 21/09/2008

Abstract

Introduction: Multiple sclerosis (MS) is the most common progressive neurological disorder in the young adults. One of the areas that are affected in MS is the cerebellum. Disorders in this structure lead to ataxia, imbalance, and so on, that can decrease patient's quality of life. Exercise therapy is an effective method to decrease functional disorders in MS patients. This study shows the effectiveness of Frenkel's exercises in improvement of conditions in MS patients.

Materials and methods: This was a double-blinded, prospective and quasi-experimental study that was done in Isfahan, during 1385-786. In this experiment, 22 MS patients with cerebellar disorder. (mean age 33.36 years, mean height 64.14 cm, and mean weight 61.95 kg), learned Frenkel's exercises alternatively in 10 sessions. Evaluation was done before and after the treatment. In order to study ataxia we used ataxia rating scale, Berg balance scale for to assess balance, Barthel index, for to study activity of daily living (ADL), and questionnaire of beck for to judge depression. We used SPSS software. For statistic studying and analyzing of obtained results and for comparing the conditions of patients in different stages, paired-t-test was used .

Results: The findings of this current study showed a meaningful difference of ataxia($P<0.05$), Balance($p<0.05$), ADL($p<0.05$) and depression($p<0.05$) evaluation between before and after the treatment.

Conclusion: The obtained results showed that doing Frenkel's exercises, continuously, leads to improve the ataxia, balance, ADL and depression in patients with MS.

Key words: Multiple sclerosis, Cerebellar ataxia, Balance, ADL, Depression, Frenkel's exercises.

* E. Ghasemi: Physiotherapist, School of Rehabilitation sciences faculty of Isfahan, Isfahan, Iran.

1-V-Shaygannejad: Assistant prof. MD- Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.

2-F-Ashtari: Assistant Prof. MD, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.

3- E-Fazilati: BSc, Physiotherapist-Rehabilitation Sciences Faculty of Isfahan University, Isfahan, Iran.

4- M- Fani: BSc, Physiotherapist-Rehabilitation Sciences Faculty of Isfahan University, Isfahan, Iran.